ab digressu meo satis aio revolui vota, ac desideria tua, atque inter cogitandum, ut pote studiosus tui, non nihil sum adueritus, nedum ipe abessem, res ipa tua minus voto suc-cederet. quippe toti illic brunolos. tot amicos hes, eosque omis et egregios sane, et ad te pficiendam ita ydoneos ut me uel semp absente, nihilominus res voto facile aduehatur tua. Quem te ament omis licebit, te deni fieri cupiant. Ego plane novi aium itē meū, et qd pte moliri possim, atque opto, ne te uno diutius carere, ne ue alioz priuer lecheto meo qui preceptore, atque istudijs humanitatis unica mea voluptate. Igitur qd p absentia exorare non lz, eplis saltem licebit meis, et litteratoria facultate, qua una tibi certe obnoxius sum iure optio. Scribo de re ipa tua, et i tua re et comend-ationem maxie ad vitalianu meū virum beneficum scribo ad fulginatem prem. Scribo ad piginimi. Scribo ad petrasctam, et reliquos, q et si omis pse satis ite uno exornari, atque aug-endo aiati sint, mouebunt tm non nihil ut arbitror eplis meis, et currentes icendentur ad cursum vhementius. Sed ut tibi proxie abiens dixisse memini, si forte res ipa minus voto succedet, nihil pptea desperes, qn potius amicis gras reddas. quippe q ad te impetrandam nihilominus defuerunt ullo loco. Et ex hoc que coiectam capias, te deberi ad maiora quedam, et digniora suari. Qd ipm i vita mea sum exptus sepissime. Atque nescio quo pacto, ita coditione, et cecitate misceri diuini, ut plerunque deteriora petimus, et cum aliquando uiscata hec bnficia sese nobis offerunt i his ultro peditando. Sed hoc unu mihi stulto credas velim fortuna reluctando differri aliquando posse. Bonis aut, et qbz ea merito parantur aufferri demum non posse. Vale. scripta Raptim:—

Antonius. cremona.

NISI TIBI cognita dudum, et pspecta sit Jacobi nostri mutinensis virtus, et amor ille, et reuerentia i te sa-ne singlaris, cotenderem abste nunc absens litteris meis, qd al cora uiuis affatibz sum conatus, ut salz adolescentem iuuares, et ornares. Nunc maxie, et cum tu maxie petas,

et ipe maxie i dignos